

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Hunedoara

DECIZIA Nr.10 emisa de DGFP Hunedoara in anul 2010

Direcția generală a finanțelor publice a județului X a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală asupra contestației formulată de **X IPURL**, în calitate de administrator judiciar al **SC X SRL**, cu sediul în X, județul X.

Contestația a fost formulată împotriva **Deciziei de impunere nr. X** emisă, de Activitatea de inspecție fiscală, în baza **Raportului de inspecție fiscală nr. X**, privind stabilirea ca obligație de plată, către bugetul consolidat al statului, a sumei de **X lei**, reprezentând:

- **X lei** - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- **X lei** - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Direcția generală a finanțelor publice a județului X, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art.206 și art. 207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, societatea contestatoare apreciază constatările organelor de inspecție fiscală ca fiind netemeinice și nelegale întrucât:

- societatea a reclamat, organelor de poliție, dispariția unui nr. de X buc. cilindrii de imprimare aflați în proprietatea sa, fiind înregistrați în contabilitatea firmei în contul 302 „*Materiale consumabile*”;
- potrivit dispozițiilor legale în materie penală, în cazul infracțiunii de furt, simpla sesizare a organelor de poliție este suficientă pentru punerea

În mișcare a acțiunii penale, nefiind necesară plângerea prealabilă a persoanei vătămate;

- atâta vreme cât societatea, prin reprezentantul legal a sesizat organele abilitate cu privire la furtul unor bunuri din gestiune, nu se poate susține, în acest moment, că ele nu au calitatea de bunuri furate;

- după ce furtul a fost reclamat organelor de poliție, societatea a depus o solicitare de despăgubire de la societatea de asigurări SC X SA.

Față de cele arătate, societatea contestatoare consideră că, „s-a dovedit faptul că, cilindrii de imprimerie înscriși în contul 302 cu suma de X lei reprezintă bunuri furate, or în lipsa unor probe care să contrazică contrariul, organele de control nu pot să îi considere lipsă din gestiune și să le schimbe caracterul, făcând abstracție de declarațiile date pe propria răspundere în fața organelor de poliție”, astfel că, solicită „exonerarea societății SC X SRL de la plata obligațiilor suplimentare stabilite în sarcina sa în sumă totală de X lei, din care X lei, taxă pe valoarea adăugată stabilit suplimentar și X lei majorări de întârziere aferente”.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală, înregistrat sub nr. X, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. X, organele de control ale Activității de inspecție fiscală, au consemnat următoarele:

Urmare efectuării controlului, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, în evidența contabilă a **SC X SRL**, contul 302 „*Materiale consumabile*” prezintă la data de X un sold debitor în sumă de X lei.

Din verificarea efectuată, organele de inspecție au constatat că aceste materiale nu mai există faptic în patrimoniul societății.

Referitor la acest aspect, administratorul judiciar al societății precizează că, nu a identificat nici un bun din stocul evidențiat în contabilitate, însă deține informații că, societatea debitoare ar fi reclamat furtul a X buc. cilindri pentru imprimerie.

În acest sens, a fost prezentată organelor de inspecție fiscală o adresă, emisă de Poliția municipiului X - Biroul investigații criminale, prin care se confirmă faptul că, la Poliția municipiului X se află în faza de urmărire penală dosarul nr. X privind plângerea **SC X SRL X** împotriva unor autori necunoscuți, în care se reclamă furtul cilindrilor.

Urmare celor constatate, organele de inspecție fiscală au colectat taxă pe valoarea adăugată, aferentă bunurilor constatate lipsă în gestiune, în sumă de X lei.

Pentru neplata în termen a taxei pe valoarea adăugată, stabilită suplimentar, au fost calculate majorări de întârziere în sumă de X lei.

III. Avand în vedere constatările organelor de control, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada supusă verificării, invocate de societatea contestatoare și de organele de control, se rețin următoarele:

Direcția generală a finanțelor publice a județului X este investită a se pronunța dacă societatea avea obligația colectării taxei pe valoarea adăugată pentru mărfuri constatate lipsă în gestiune faptic dar existente scriptic în evidența contabilă a societății.

In fapt, organele de inspecție au constatat că **SC X SRL**, prezenta în luna X un sold debitor al contului 302 „*Materiale consumabile*”, conform balanței de verificare încheiată la X, în sumă de X lei.

Din verificarea efectuată, organele de inspecție au constatat că aceste materiale nu mai există faptic în patrimoniul societății, acest fapt fiind recunoscut de administratorul judiciar al societății care precizează că, „*nu a identificat nici un bun din stocul evidențiat în contabilitate*”.

Aferent bunurilor materiale, constatate lipsă în gestiune, aflate în soldul contului 302 „*Materiale consumabile*”, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății obligația colectării taxei pe valoarea adăugată în suma de **X lei**, în baza art. 128 alin.(4) lit. d) alin. (8) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestația formulată, **SC X SRL** arată că:

- a reclamat, organelor de poliție, dispariția unui nr. de X buc. cilindrii de imprimare aflați în proprietatea sa, fiind înregistrați în contabilitatea firmei în contul 302 „*Materiale consumabile*”;

- potrivit dispozițiilor legale în materie penală, în cazul infracțiunii de furt, simpla sesizare a organelor de poliție este suficientă pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, nefiind necesară plângerea prealabilă a persoanei vătămate;

- atâta vreme cât societatea, prin reprezentantul legal a sesizat organele abilitate cu privire la furtul unor bunuri din gestiune, nu se poate susține, în acest moment, că ele nu au calitatea de bunuri furate;

În drept, sunt aplicabile prevederile art.128, alin. (1), alin.(4) lit. d) și alin. (8) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“ART. 128

Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:[...]

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c).

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;”

coroborate cu dispozițiile pct. 6 alin. (1) și alin. (10) lit. c) din Normele metodologice de aplicare a Codului Fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu completările și modificările ulterioare, potrivit cărora:

“6. (1) În sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, preluarea de bunuri produse de către o persoană impozabilă pentru a fi folosite în cursul desfășurării activității sale economice sau pentru continuarea acesteia nu se consideră ca fiind o livrare de bunuri, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Aceleași prevederi se aplică și prestărilor de servicii.

(10) În sensul art. 128 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal:[...]

c) prin bunuri furate se înțelege bunurile lipsă din gestiune, neimputabile, pentru care persoana impozabilă poate prezenta dovada constatării furtului de către organele de poliție, care este acceptată la despăgubire de societățile de asigurări.”

Potrivit acestor prevederi legale bunurile care sunt constatate lipsă în gestiune se asimilează livrărilor de bunuri pentru care societatea are obligația să colecteze taxă pe valoarea adaugată.

În ceea ce privește argumentul societății că, după ce furtul a fost reclamat organelor de poliție, societatea a depus o solicitare de despăgubire de la societatea de asigurări X SA, acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației întrucât, prin adresa nr. X, societatea de asigurări X SA – Sucursala precizează următoarele:

- la data de X a înregistrat o notificare din partea **SC X SRL**, prin care se reclamă dispariția unui număr de X șabloane pentru imprimat textile;
- la data de X a adresat Poliției municipiului X o solicitare pentru a se confirma cele reclamate de asiguratul **SC X SRL**;
- întrucât până la data de X nu s-a primit nici un răspuns de la organele de poliție, iar asiguratul nu a mai depus nici un document prin care să-și susțină notificarea inițială, fiind îndeplinit termenul de prescripție, s-a procedat la închiderea dosarului de daună aferent avizării menționate.

Întrucât, societatea nu a prezentat dovada constatării furtului care să fie acceptată de societatea de asigurare, se reține ca societatea avea obligația colectării taxei pe valoarea adăugată în suma de X lei, motiv pentru care se va respinge ca neintemeiată, contestația formulată de **X IPURL**, în calitate de administrator judiciar al **SC X SRL**.

În ceea ce privește suma de X lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, se reține că stabilirea de majorări aferente acestei taxe, în sarcina contestatoarei, reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura taxei pe valoarea adăugată, iar prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, societatea comercială datorează și suma de **X lei**, cu titlu de majorări aferente acestei taxe, în conformitate cu prevederile art. 119 și art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Respingerea contestației formulată de **SC X SRL**, prin **X IPURL**, în calitate de administrator judiciar, împotriva **Deciziei de impunere nr. X** privind stabilirea ca obligație de plată, către bugetul consolidat al statului, a sumei de **X lei**, reprezentând:

- **X lei** - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- **X lei** - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul X în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR COORDONATOR,